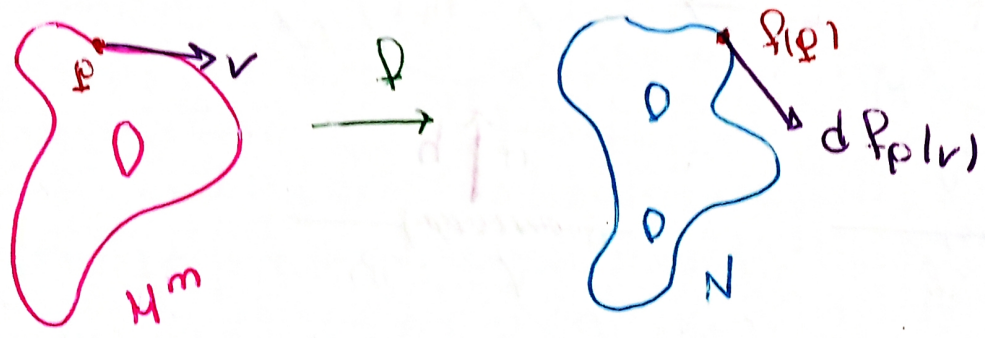

§ Διαφορικό Απεικόνισων

Υποθέτουμε ότι $M^m \subseteq \mathbb{R}^k$ και $N^n \subseteq \mathbb{R}^l$ είναι δύο ποδωντύχβατα. Έστω $f: M^m \rightarrow N^n$ διαφορίσιμη απεικόνιση.

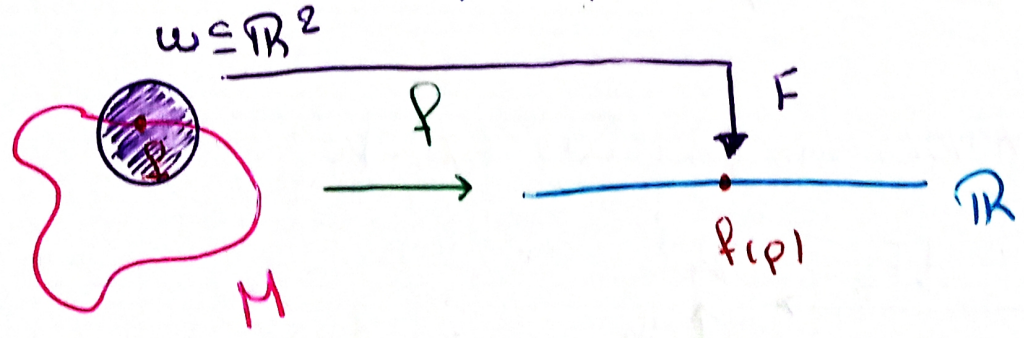
Το Διαφορικό της f στο σημείο p είναι μια γραμμική απεικόνιση $df_p: T_p M \rightarrow T_{f(p)} N$ η

οποία ορίζεται ως εξής:

Θεωρούμε ένα ανοικτό $\omega \subseteq \mathbb{R}^k$ γύρω από το σημείο p και επέκταση $F: \omega \rightarrow \mathbb{R}^l$ της απεικόνισης f .

Τότε θέτουμε $df_p(v) = dF_p(v)$

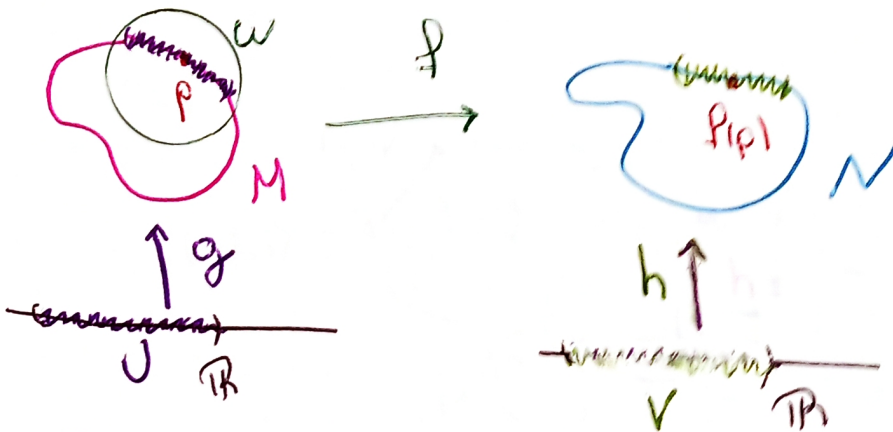
- Σημείωση 1 Τέτοιες επέκτασεις υπάρχουν
- Σημείωση 2 Άντη πράξη πολλές φορές η f θα δίνεται ως περιορισμός κάποιου F .

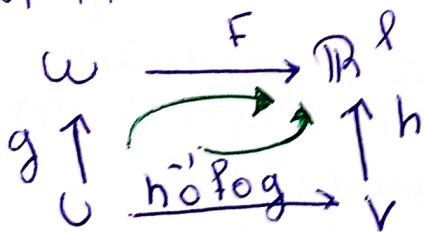
Λήμμα

Ο ορισμός του διαφορικού df_p εξαρτάται από την επιλογή της επέκτασης

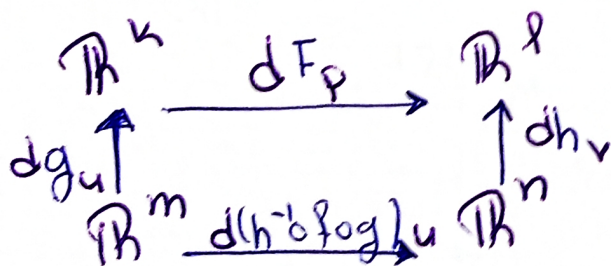
Απόδειξη

Επιλέχουμε παραμετρήσεις $g: U \subset \mathbb{R}^m \rightarrow M^m \subset \mathbb{R}^k$ γύρω από το σημείο p και παραμετρήσεις $h: V \subset \mathbb{R}^n \rightarrow N^n \subset \mathbb{R}^l$ γύρω από το σημείο $f(p)$. Χάρη στην γενικότητα μπορούμε να υποθέσουμε ότι $g(U) \cap \omega \in \text{πεδίο ορισμού της επέκτασης } F$. Απαιτούν το εξής μεταθετικό διαγράμμα

Από τα κανόνα της αλγεbras, έχουμε

όπου $u \in \mathbb{R}^m$ με $g(u) = p$ και $v \in \mathbb{R}^n$ με $h(v) = f(p)$

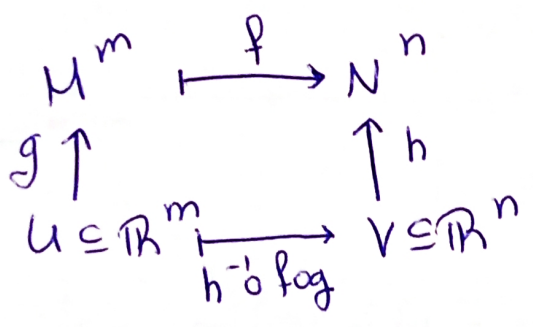
Άρα,

$$df_p (= df_p) = dh_v \circ d(h^{-1} \circ f \circ g)_u \circ (dg_u)^{-1}$$

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ! Το δεξιό μέρος της παραπάνω ταυτότητας δεν περιέχει την επένταση F. Άρα το διαφορικό δεν εξαρτάται από την επένταση.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ Δ

Από τον τύπο $df_p = dh_v \circ d(h^{-1} \circ f \circ g)_u \circ (dg_u)^{-1}$ συμπεραίναμε ότι ο πίνακας του διαφορικού της f στο p ως προς τις παραβλητικές g και h ισοδύναμο με τον πίνακα του διαφορικού της $h^{-1} \circ f \circ g$ από σημείο $u = g^{-1}(x)$.

Βασισμένοι στην παρατήρηση Δ, μπορούμε να αποδείξουμε τις εφής ιδιότητες.

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

1 Έστω $f: M^m \rightarrow N^n$ και $g: N^n \rightarrow P^p$ διαφορισίβες απεικονίσεις μεταξύ πολλαπλάτων.

$$\text{Τότε } d(g \circ f)_p = dg_{f(p)} \circ df_p$$

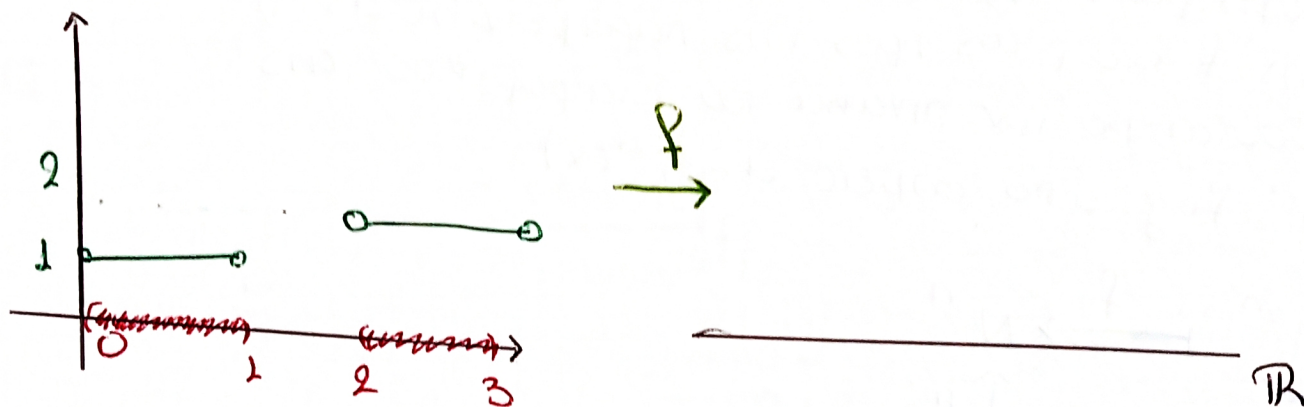
2 Έστω ότι $f: M^m \rightarrow N^n$ είναι διαφορολοφιστός (f διαφ., 1-1, επι και f^{-1} διαφ.). Τότε $\forall p \in M^m$ το διαφορικό $df_p: T_p M \rightarrow T_{f(p)} N$ είναι ισομορφισμός. (ιφαβητική, 1-1, επι).

Άρα σε αυτή την περίπτωση

$$\dim T_p M = \dim T_p(N) \Rightarrow m=n$$

3. Έστω $f: M^m \rightarrow N^n$ τέτοια ώστε $df_p = 0 \forall p \in M^m$. Εάν M^m είναι συνεκτικό $\Rightarrow f$ σταθερή.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ Η υπόθεση M^m συνεκτικό είναι απαραίτητη!

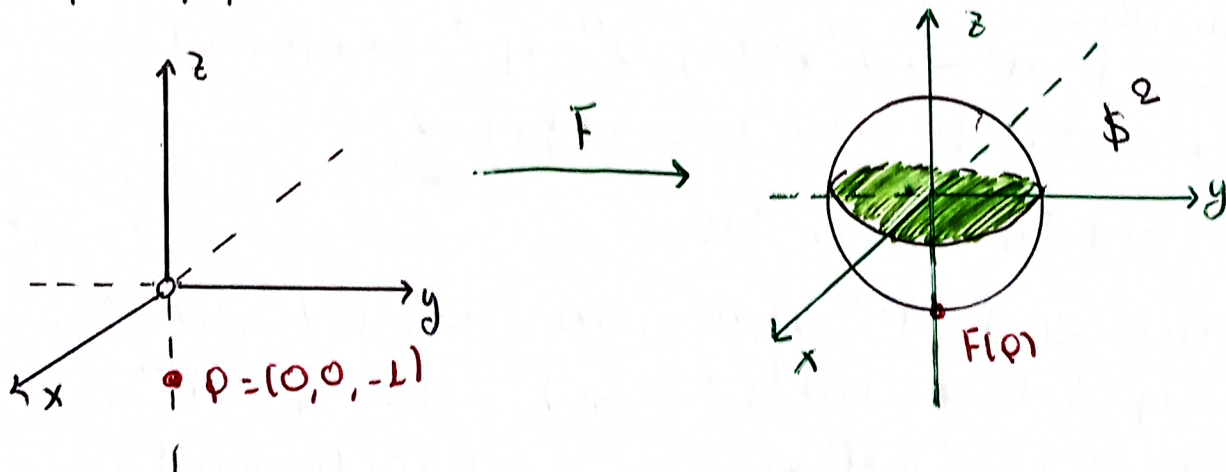

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

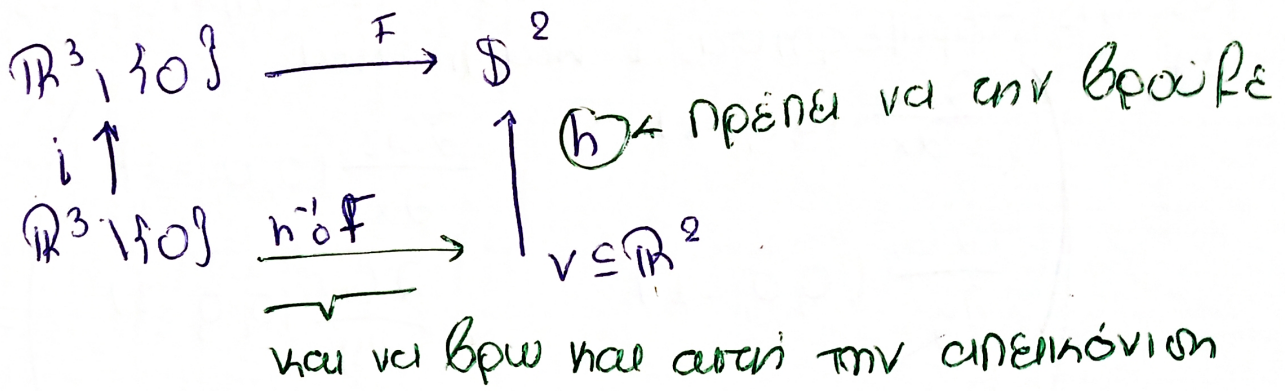
Ας θεωρήσουμε την απεικόνιση $F: \mathbb{R}^3 \setminus \{0\} \rightarrow S^2 \subseteq \mathbb{R}^3$

$$\text{με τύπο } F(x, y, z) = \frac{(x, y, z)}{\sqrt{x^2 + y^2 + z^2}}$$

Θα αναλογιστούμε το διαφορικό της F στο σημείο $p = (0, 0, -1)$

Παρατηρείτε ότι $F(p) = (0, 0, -1)$

όπου $h: V \rightarrow S^2$ παραβέτημον της S^2 γύρω από το σημείο $F(p) = (0, 0, -1)$

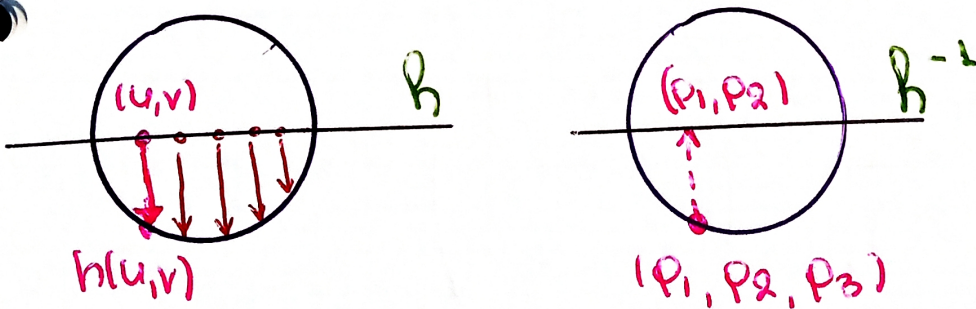
Μια τέτοια παραβέτημον είναι:

$$h(u, v) = (u, v, -\sqrt{1-u^2-v^2})$$

$h: B_0(1) \subseteq \mathbb{R}^2 \rightarrow S^2 \subseteq \mathbb{R}^3$ με κέντρο
όπου $B_0(1) = \{(u, v) \in \mathbb{R}^2 : u^2 + v^2 < 1\}$

$$\begin{aligned} x^2 + y^2 + z^2 &= 1 \\ z^2 &= 1 - x^2 - y^2 \Rightarrow \\ z &= \pm \sqrt{1 - x^2 - y^2} \\ &\text{η επιλογή} \\ &\text{είναι στο} \\ &\text{κέντρο της ημισφαιρίου} \end{aligned}$$

Παρατηρείτε ότι η αντίστροφη της h είναι:

Άρα h^{-1} είναι ο περιορισμός της προβολής $\pi: S^2 \rightarrow B_0(1)$ με τύπο $\pi(p_1, p_2, p_3) = (p_1, p_2)$

Επομένως, $(h^{-1} \circ F \circ i)(x, y, z) = \left(\frac{x}{\sqrt{x^2 + y^2 + z^2}}, \frac{y}{\sqrt{x^2 + y^2 + z^2}} \right)$

$$G(x, y, z) = \begin{pmatrix} G_1 \\ G_2 \end{pmatrix}$$

Ο πίνακας του διαφορικού της F στο σημείο p ως προς τις παραμετρήσεις i και h είναι

$$dF_p = \begin{pmatrix} \frac{\partial G_1}{\partial x} (0,0,-1) & \frac{\partial G_2}{\partial x} (0,0,-1) \\ \frac{\partial G_1}{\partial y} (0,0,-1) & \frac{\partial G_2}{\partial y} (0,0,-1) \\ \frac{\partial G_1}{\partial z} (0,0,-1) & \frac{\partial G_2}{\partial z} (0,0,-1) \end{pmatrix} = 0_{00}$$

ΕΡΩΤΗΜΑ: Τι θα γινόταν αν παίρναμε άλλη παραμετρηση χώρου από το σημείο $F(p)$?

Θα προκύψει ο ίδιος πίνακας? **ΟΧΙ**

$T: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^3$ γραμμική απεικόνιση. πως ορίζεται ο πίνακας της T ?

$$\{ \vec{e}_1 = (1, 0, 0), \vec{e}_2 = (0, 1, 0), \vec{e}_3 = (0, 0, 1) \}$$

$$\{ \vec{E}_1 = (1, 0), \vec{E}_2 = (0, 1) \} \quad (1)$$

$$T(\vec{e}_1) = a_1 \vec{E}_1 + b_1 \vec{E}_2$$

$$T(\vec{e}_2) = a_2 \vec{E}_1 + b_2 \vec{E}_2$$

$$T(\vec{e}_3) = a_3 \vec{E}_1 + b_3 \vec{E}_2$$

$$\begin{pmatrix} a_1 & b_1 \\ a_2 & b_2 \\ a_3 & b_3 \end{pmatrix}$$

Αντί για (1) να πάρω τη βάση $\{ \vec{E}_1^* = (1, 1), \vec{E}_2^* = (-1, 1) \}$

Μετά από υπολογισμούς, ο πίνακας θα είναι διαφανετικός.

Ο πίνακας του διαφορικού εξαρτάται από τις παραμετρήσεις. Εφαλλάει και ο πίνακας μιας γραμμικής απεικόνισης εξαρτάται από τις βάσεις που επιλέγουμε.

Οι παραμέτρους που επιδέχεται, "προσδιορίζουν" τις αντίστοιχες βάσεις στους αντίστοιχους εφαπτόμενους χώρους.

Άσκηση Η.Ω.

Υπολογίστε τον πίνακα του διαφορικού της F στο σημείο

επιδέχεται ως παράμετρον χώρο από το σημείο $F(p)$

- α) ζφαιρικές συντεταγμένες
- β) σφαιρογραφική προβολή

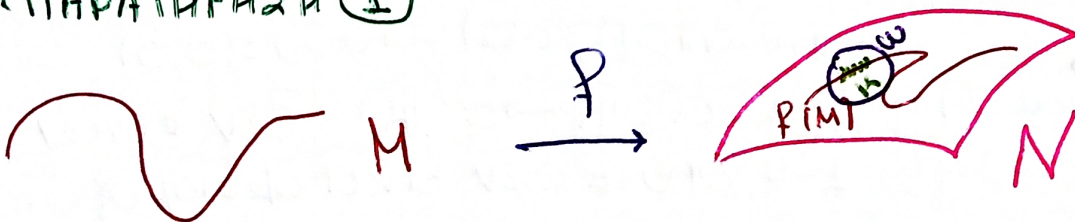
§ Εμβαντισεις ή εμψυτώσεις

ΟΡΙΣΜΟΣ

Έστω ότι $f: M^m \rightarrow N^n$ μια διαφορίσιμη απεικόνιση. Θα λέμε ότι η f είναι

- α) εμβαντισση αν-ν $\text{rank} df_p = m \quad \forall p \in M^m$
- β) εμψύτωση αν-ν η f είναι εμβαντισση και επιπλέον η $f: M^m \rightarrow f(M^m) \subseteq N^n$ είναι ομοιομορφισμός όταν το $f(M^m)$ έχει εφοδιαστεί με την επαχόβερη τοπολογία

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ①

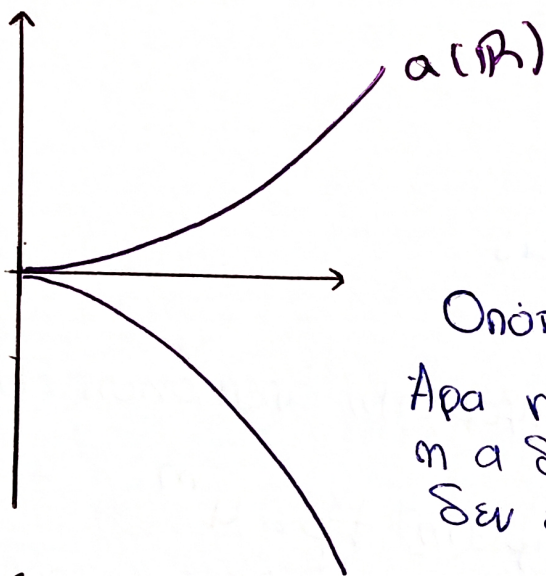
Η επαχόβερη τοπολογία στο $f(M)$ ορίζεται ως εξής. Ένα σύνολο $U \subseteq f(M)$ θα λέγεται ανοιχτό όταν προκύπτει ως τομή ενός ανοιχτού W του N με το $f(M)$.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ (2)

Εάν $m \neq f$ είναι εμβάπτιση τότε αναγκαστικά $m \in \mathbb{N}$
(Προκύπτει από το θεώρημα διαστάσεων γραμμικών απεικονίσεων)

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ (1)

Ας θεωρήσουμε την απεικόνιση $a: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$ με
τύπο $a(t) = (t^2, t^3)$

Η απεικόνιση a είναι
διαφορίσιμη διότι κάθε
συνιστώσα της είναι
διαφορίσιμη. Ο "πίνακας"
του διαφορικού είναι $a'(t)$.

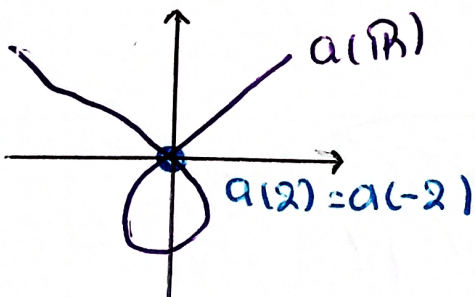
Οπότε, $a'(t) = (2t, 3t^2) \Rightarrow a'(0) = (0, 0)$

Άρα $\text{rank} da_0 = 0$ και κατά συνέπεια
 $m \neq f$ δεν είναι εμβάπτιση, επομένως
δεν είναι ούτε εμβύπτιση.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ (2)

Ας θεωρήσουμε την απεικόνιση $a: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$ με τύπο

$$a(t) = (t^3 - 4t, t^2 - 4)$$

Η απεικόνιση a είναι διαφορίσιμη
διότι κάθε συνιστώσα της είναι διαφο-
ρίσιμη. Επίσης, $a(2) = a(-2) = (0, 0)$

Άρα $a: \mathbb{R} \rightarrow a(\mathbb{R})$ δεν είναι
1-1, οπότε δεν είναι ομοιομορφικός.
Επομένως, δεν είναι εμβύπτιση.

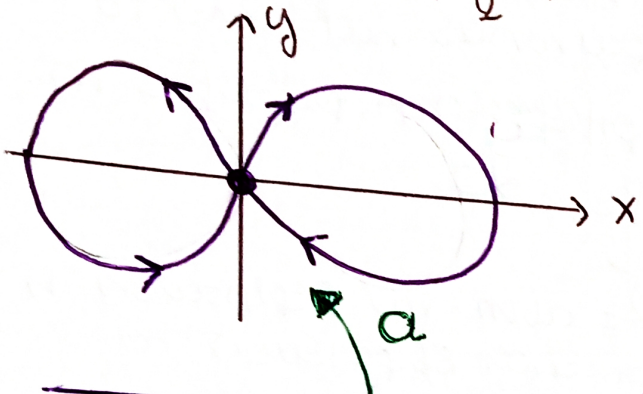
Μπορεί, όμως να είναι εμβάπτιση
καθώς δεν απαιτεί 1-1, ομοιομορφικός, αλλά
μόνο τη βαθμίδα να είναι η μέγιστη

Πάλι το διαφορικό της α "εξαρτάται" από την παράγωγο α' . Υπολογίζουμε $\alpha'(t) = (3t^2 - 4, 2t) \neq (0,0)$
 $\Rightarrow \text{rank } d\alpha = 1 \Rightarrow \alpha$ είναι εμβάντιση.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ③

Ας θεωρήσουμε την απεικόνιση $\alpha: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$ με
τύπο $\alpha(t) = (\sin t, \frac{1}{2} \sin 2t)$

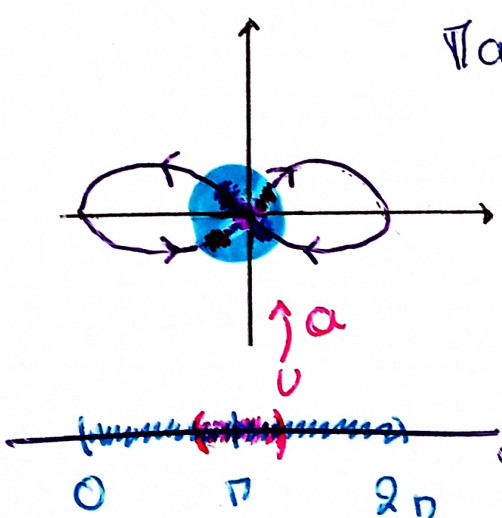
Η καμπύλη α είναι εμβάντιση διότι $\alpha'(t) \neq (0,0) \forall t \in \mathbb{R}$ (όπως προηγουμένως).
Από την αλλημ η α δεν είναι εμβάντιση διότι $\alpha: \mathbb{R} \rightarrow \alpha(\mathbb{R})$ δεν είναι

"1-1", αφού $\alpha(0) = \alpha(2\pi)$

ΕΡΩΤΗΣΗ Μπορούμε να περιορίσουμε την α σε κάποια περιοχή του \mathbb{R} όπου θα είναι εμβάντιση;

↓ η προπαθεία

Ας περιορίσουμε στο διάστημα $(0, 2\pi)$

Παρατηρούμε ότι $\lim_{t \rightarrow 0} \alpha(t) = (0,0)$

και $\lim_{t \rightarrow 2\pi} \alpha(t) = (0,0)$

Παρόλο αυτά η $\alpha: (0, 2\pi) \rightarrow \mathbb{R}^2$ δεν είναι εμβάντιση.

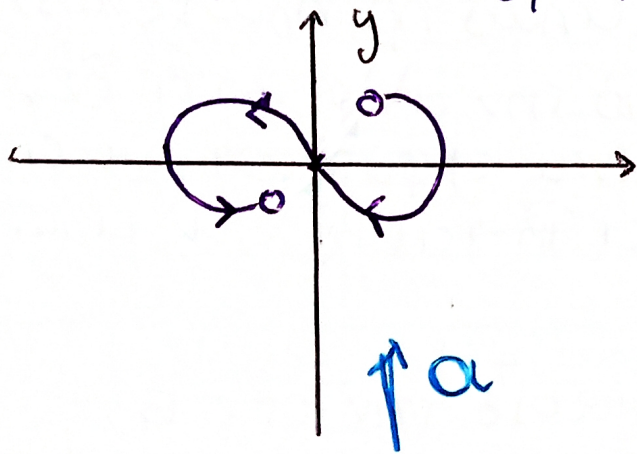
Ο λόγος αρκείται στο γεγονός ότι η $\alpha: (0, 2\pi) \rightarrow \alpha(0, 2\pi)$ δεν είναι ομοιομορφισμός.

Εάν ήταν ομοιομορφισμός θα έπρεπε να απεικονίζει ανοιχτά συνεκτικά σε ανοιχτά συνεκτικά

Αυτό, όμως, δεν γίνεται.

Η περιοχή $a(u)$ δεν είναι ανοιχτή και συνεκτική. Περιοχή των $a(0, 2\pi)$ δίνει κάθε τόκη της $a(0, 2\pi)$ με μπάδα του \mathbb{R}^2 με κέντρο το $(0, 0)$ δεν είναι συνεκτική.

2^η προσπάθεια Μπορούμε αποφύγαμε αυτή την τοπολογική παθολογία βικφαινοντας και άλλο το διάστημα ορισμού. Συγκεκριμένα περιορίζουμε το διάστημα στο $(\varepsilon, 2\pi - \varepsilon)$ με $\varepsilon > 0$

Σε αυτή την περίπτωση η a είναι εφύτωση.

